

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού στο 3ετές μνημόσυνο του Θεολόγου Βαλιάνου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου](#)

Ο [Μητροπολίτης Ιερισσού](#) κ. Θεόκλητος τέλεσε την Κυριακή Ε' Λουκά τον Όρθρο και ιερούργησε στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Στεφάνου Αρναίας. Στη συνέχεια τέλεσε το τριετές Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του Θεολόγου (Λάκη) Βαλιάνου, ο οποίος σε ολόκληρο το Δήμο Αριστοτέλη και ιδίως στη γενέτειρά του Αρναία προσέφερε πολλά και από κοινωνικής και από φιλανθρωπικής άποψης.

Η χήρα του ερίτιμος κα Δέσποινα και τα τέκνα του Στυλιανός, ο και Δήμαρχος Αριστοτέλη και Γεώργιος με τις οικογένειές τους κάλεσαν άπαντες να προσευχηθούμε για τον λατρευτό τους οικείο.

Ο Λάκης Βαλιάνος στήριξε την Ιερά Μητρόπολη και τον ίδιο τον Σεβασμιώτατο παντοιοτρόπως. Διετέλεσε Εκκλησιαστικός Σύμβουλος επί πολλά έτη του

επιβλητικού Ιερού Ναού Αγίων Αναργύρων Αρναίας και συγχρόνως ιδρυτικό στέλεχος και μέχρι της εκδημίας του Μέλος, του Διοικητικού Συμβουλίου του Οίκου Ευγηρίας - Ιδρύματος Αγάπης « Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ» στην Αρναία. Επίσης δε από τους πλέον στενούς συμβούλους των Μητροπολιτών κυρού Νικοδήμου και του νυν Επισκόπου.

Ο Σεβασμιώτατος πλαισιώθηκε από τους Εφημερίους της Αρναίας Παν. Αρχιμ. π. Παΐσιο Σουλτανικά και Αιδ. Οικ. π. Γεώργιο Τρικκαλιώτη και τον Διάκονό του π. Νικόδημο Κωτινούδη, ενώ και ο έτερος Εφημέριος της Β΄ Ενορίας της Αρναίας Παν. Αρχιμ. π. Αμφιλόχιος Χάϊτας, μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στην Ενορία του, συμμετείχε στο Ιερό Μνημόσυνο του μακαριστού.

Ο λαός της Αρναίας και όχι μόνο κατέκλυσε τον υπερμεγέθη ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Στεφάνου, με επικεφαλής τον Δήμαρχο Αριστοτέλη κ. Στυλιανό Βαλιάνο, τους Αντιδημάρχους κ.κ. Γεώργιο Θαλασσινό και Αλέξιο Αντωνίου, τον Πρόεδρο της Αρναίας κ. Αγαπητό Κιάτο, την Πρόεδρο της Α΄ βαθμίου Σχολικής Επιτροπής κα Ευγενία Γιαννούση, τον Δημοτικό Σύμβουλο κ. Αθανάσιο Τσιάλα, τον Πρόεδρο του Παγγαλκιδικού Συλλόγου κ. Ιωάννη Κοτσάνη κ.ά.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, λαμβάνοντας αφορμή από την Ευαγγελική Περικοπή του κατά Λουκάν Ευαγγελίου, δηλαδή, την Παραβολή του Κυρίου μας την ονομαζομένη “του πλούσιου και του Λαζάρου” (Λουκ. ιστ’ 19-31), υπεγράμμισε, προβάλλοντας την παράκληση του πλούσιου ευρισκομένου στον Άδη προς τον Πατριάρχη Αβραάμ να τον ελεήσει αποστέλλοντας κάποιον από τον ουρανό για να προειδοποιήσει τους ανθρώπους τους ζώντες στη γη για το μαρτύριο που περνούσε μόνος στην Κόλαση και μάλιστα στη φράση του «...ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογί ταύτῃ» (Λουκ. ιστ’ 24), δηλαδή, Πάτερ Αβραάμ δεν βλέπεις «ὅτι τυραννιέμαι και πονῶ μέσα σ’ αυτή τη φλόγα;», μίλησε για τις θλίψεις τις δοκιμασίες και τους πειρασμούς που ο κάθε άνθρωπος σ’ όλες τις εποχές υφίσταται μέσα στον φόρτο της μυλόπετρας του πόνου και των θλίψεων της ζωής αιώνες τώρα!

Πράγματι, ξεκαθάρισε ο ομιλητής, είναι γνωστό το αδιέξοδο του ανθρώπου του χθες και του σήμερα που “πνιγμένος” στην αυτάρκεια των βιοτικών αγαθών, στη μονοδιάστατη απόλαυση των ηδονών της κοσμικής πραγματικότητας, στον πλατυσμό και πλουτισμό, στην άνεση και στην καλοπέραση, πράγματα που τα θεοποίησε και τα βάφτισε “ευτυχία”, παλεύει δυστυχώς ν’ ανακαλύψει τον εαυτό του και να πραγματώσει τους στόχους του. Γοητεύτηκε από τη γλυκεία ζωή, την άνεση, κι έπλασε ένα ψευδοπαραδείσιο κόσμο, αρνούμενος τον Θεό, απορρίπτοντας την προσωπική αναζήτηση του βάθους της ζωής και βυθίστηκε στην ανία και απελπισία. Ξέχασε, μ’ άλλα λόγια, ο τρόφιμος της γης ν’ αντιμετωπίζει τις δοκιμασίες και να πολεμάει τους πειρασμούς του διαβόλου,

ανίκανος ν' αντιτάξει την άρνηση στα μηχανεύματα, στα ... "θαύματα" του Αντιχρίστου, με τα οποία ευτελίζεται και περιπαίζεται!

Ποτέ η Εκκλησία δεν υποτίμησε τις θλίψεις, τις δυσχέρειες και τους πειρασμούς της ζωής, συνέχισε ο Επίσκοπος. Αντίθετα βροντοφωνάζει ότι "όπου υπάρχει το Πανάγιο Πνεύμα, εκεί ακολουθεί σαν σκιά ο διωγμός και η πάλη" (Όσιος Μακάριος ο Αιγύπτιος). Το Ευαγγέλιο φωτίζει άριστα τον δρόμο των πειρασμών και των θλίψεων ομολογώντας πως ο άνθρωπος που με τη δύναμη του Θεού τον διαβαίνει, υπερβαίνει τον πειρασμό της αυτοσωτηρίας και της αυτοδικαιώσεως, κι αφήνεται ελεύθερος στα χέρια του Θεού! Εδώ συναπαντιέται ο δοκιμαζόμενος με τον πάσχοντα Θεό, που υποφέρει μαζί του και σηκώνει τον σταυρό του. Ναι, η Εκκλησία διακηρύσσει "πως δεν πρέπει να χαιρόμαστε όταν βρεθούμε σε άνεση, αλλά αντίθετα ότι η οδός του Θεού είναι καθημερινός σταυρός. Γιατί κανείς δεν ανέβηκε στον ουρανό με άνεση" (Άγιος Ισαάκ ο Σύρος) και πάλι διδάσκει πως "χωρίς θλίψεις, δοκιμασίες και πειρασμούς δεν ανέβηκε κανείς στον ουρανό" (Μέγας Αντώνιος).

Και επέρανε τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος λέγοντας: «Βέβαια ο Θεός παραχωρεί και επιτρέπει τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες να μας κατατρυγούν, για να κοιτάξουμε λιγάκι προς τα πάνω, ν' ατενίσουμε λίγο τον ουρανό. Οι θλίψεις δοκιμάζουν τη γνησιότητα και την αυθεντικότητα της ζωής του Χριστιανού και οι πειρασμοί διακρίνουν τους αληθινούς απ' τους κίβδηλους αγωνιστές. "Τον κυβερνήτη του πλοίου, θα πει ο Μ. Βασίλειος, τον δοκιμάζει η τρικυμία, τον αθλητή το στάδιο, τον στρατηγό η πολεμική παράταξη, τον μεγαλόψυχο η συμφορά, τον Χριστιανό δε τον δοκιμάζουν οι πειρασμοί"! Εάν, λοιπόν, δεν οργώσουμε το χωράφι της ψυχής, ρωτάει ο Ιερός Χρυσόστομος, εάν δεν το σπείρουμε και δεν το ποτίσουμε με τους κρουνοί των δακρύων μας τώρα, που βρισκόμαστε στην περίοδο της δοκιμασίας και των πειρασμών, τότε άλλοτε θα κατορθώσουμε να φτάσουμε στην επίγνωση του Θεού και την κατάνυξη; "Γιατί αν και κυκλωμένοι από παντού από θλίψεις και κινδύνους και φόβους και φροντίδες, εντούτοις τόσο αμέριμνα ζούμε στην παρούσα ζωή, εάν τίποτε από όλα αυτά δεν υπήρχε, αλλά όλη η ζωή μας ήταν χωρίς λύπες και ταλαιπωρίες, τότε θα μπορούσαμε να επιθυμήσουμε τα μελλοντικά αγαθά; Ο θείος Παύλος μιλώντας για τους Αγίους, τους φίλους του Χριστού, διασαφηνίζει □ "δοκιμάστηκε με πολλές θλίψεις το πλεόνασμα της χαράς τους" και ο Αββάς Ζωσιμάς θα πει □ "Βγάλε από τη μέση τους λογισμούς και τους πειρασμούς και κανείς δεν σώζεται, κανείς δεν αγιάζει. Αυτός που αποφεύγει πειρασμό ωφέλιμο, αποφεύγει ζωή αιώνια"».

